

Geszt Sept 10^{án} 1853.

K 513 / 792

Válasz oct 2
813.

Édes Aranybácsi.

Régóta itt hever már kedves leveled válnak,
tanul, de ennek oka főleg Erdélyi-
tani volt. Onnan ugyan már egyhete hogy
kijöttem de a róla sem is lehetek miután
onnan hozott két versem elvetett, irti
pedig még e' napig nem tudtam.

Bajomban csak a vigasztalt hogy Arany-
bácsi, ha lehetni is eset rá hogy aggódna
felettem, nem fog pár heti levélhiányt
aggódni, miután ez nem első nem is utolsó.

Küldtek azonban ma egy hosszú
költeményt, s épen mert oly hosszú, levelem
próbái

prozaí részeket ehennel beáram.

Ísten áldja meg!

szertő tanítványai

Józsa Zsuzsanna

47. (131.)

Önmel

[Szabálytalan Elegia].

Ne költözzél fel álmaimból!

Magam a hervadó természet

Fonyadoz érével mulatom

S' hulló lombot hallgatom

S' keblemben két egy sajnó éret

Mely, lassú rokon fájdalom.

S' melyek tavaszkor, álmaim,

oly ragyogók és élhetőek valának.

Mert mint a bús, töltet halálnak

Sáznak árnyékain.

... Saját önkörmre gondolok!

S' érideg gondolatra...

Keblem szorul, szívem dobog.

Bár csak már föld alatt lehetnék!

Meg.

„Meghalni, tüstént, úgy szeretnék!
Meghalni még ifjú vagyok.”
Behunyom könnyes szememet.
— S im fenn nekem a képrelet
Örömből sivar képeket.
+ + + +

= Öreg vagyok. Arczám virágát
Le fonyasztá a' kor dere,
S' ingó fejem gyér szárait
Fő-kümmarával lepte be.
Karon mely oly forrón överta
S' lönyke karu' ternetit
Most remketeg, tag, öleléssel
Vaskos kátyhat kerit.
Öröm és kedvet, régi hűlakómat
Vagy ismerem már csak mint a'ron idegent
Ki orvágúton ablatom előtt
Anyimor járt, anyimor ment,
De horráim soha be nem jött.
— Mert hiszen vigadrak hívülém
Mindem vigad, de én hívülém;
Hívemnek mert már nincs hogy min örüljen...
Elnyelte multam a' jelent.
S' többé már a' jövő sem az,
S' bájos csalfa jóleány
Ki mindent jóvalgon nekem
Mit szám o'haj' mit szám kíván,
Hanem egy rém, mely örül áll
Koporsóm nyitott ajtajánál
Mindig ijeszt, mindig kínál.
S' egy vágyad nincs aggod'kebel
S' melyet még, elérni vél,
Hogy a' bört. rém ne, süggara:
„Ha addig él.” „Ha addig él.” =

Haggy el! 'haggy el' kérlek! 'engem.'
Rint ábrándkép és 'haggya el engem.'!

Minden tomb és levél lehullt

Minden virág már elvirult

Egy költő füvet sem nem talál,

Trónjára lépett a halál.

... 'S én hallgatok, csak hallgatok.....

- Míg semmit már nem hallhatok.

- És mért hogy meg nem hallhatok

Míg éppen es boldog vagyok!

